

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det er lidt rystende, at både sundhedsministeren og den socialdemokratiske ordfører tilsyneladende er trygge og glade ved den aids- og hiv-situation, vi har i Danmark i øjeblikket.

Finder fru Dorte Bennedsen ikke, at det er bekymrende, at en meget stor andel af de smittede personer her i landet, er personer, der er smittet i udlandet, personer, der er født i udlandet?

Hvis man ser på de seneste tal, viser det sig, at tager man personer, der er smittet, født i udlandet, og lægger dem sammen med personer, der er smittet ved kontakt med mennesker fra højrisikoområder, når man op på næsten halvdelen af de smittede, når man tager med i beregningerne, at en del er uoplyst.

Jeg synes, det er skræmmende tal, og jeg synes, det er forbløffende, at ansvarlige politikere kan læne sig tilbage og sige, at vi har en god og vellykket aids-politik her i landet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hvis fru Birthe Skaarup mener, det her er et sundhedsfagligt spørgsmål, synes jeg, det er dobbelt ejendommeligt, for undersøgelsen, der er i gang i Sundhedsstyrelsen, er opstået bl.a. på baggrund af nogle spørgsmål fra Sundhedsudvalget i oktober/november måned sidste år, og så synes jeg egentlig, at det er ejendommeligt, at man har så meget kissejæv, at man ikke kan vente, når man ved, at Sundhedsstyrelsens redegørelse vil foreligge i april.

Det var min baggrund for at kalde det her en tom politisk demonstration, at man ikke kan vente, til man får de rent faktiske oplysninger. Og al respekt, jeg har lidt mere tillid til Sundhedsstyrelsens sundhedsfaglige viden.

Til fru Ester Larsen: Jo, jeg synes også, at ethvert tilfælde af hiv-smitte er bekymrende. Men dér, hvor vandene skiller – og det var ikke tilfældet i 1987, for der stemte Venstre faktisk for den dagsorden, der stadig væk gælder som grundlaget for hiv-politikken – er, at jeg ikke tror på, at tvang nytter her. Det her handler om nogle holdningspåvirkninger; det handler om at få folk til at optræde ansvarligt: Hvis jeg er smittet, skal jeg sørge for at optræde ansvarligt, så jeg ikke smitter andre. Og hvis jeg ikke er smittet, skal jeg sørge for at optræde ansvarligt, hvis jeg færdes i miljøer, hvor jeg har risiko for at blive smittet.

Det handler om tillid, det handler om åbenhed, og det handler om, at folk trygt tør henvende sig til sundhedsvæsenet. Tvang nytter ikke.

Vi så jo i Sverige, at de lavede en lovgivning, der betød, at man ikke kunne få anonymitet. Ikke desto mindre gik Malmö Almena Sjukhus ud i offentlige annoncer og annoncerede med, at her kunne man blive testet anonymt, fordi de erkendte, at den form for tryghed, der lå både i anonymiteten og i det, at man trygt kunne henvende sig til myndighederne, var nødvendig, hvis man skal ændre holdninger her.

Så lad være at komme og sige, at det er, fordi vi ikke vil noget på aids-politikens område. Vi kan være enige om, at det er bekymrende, men vi kan være uenige om instrumenterne. Jeg tror ikke på tvang. Jeg tror ikke på pisk i denne her sammenhæng.

Jeg tror på et fornuftigt samarbejde med folk, for folk er faktisk gennemgående ansvarlige.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Til fru Dorte Bennedsen: Jeg tror også på et fornuftigt samarbejde. Jeg tror, at udlændinge, der kommer til det her land og får et tilbud om at blive tb-undersøgt og at blive hiv-testet, synes, at det er ganske fornuftigt. Jeg er godt klar over, at Socialdemokratiet ikke synes det. Jeg synes, at det er ganske fornuftigt.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at i 1999 blev der anmeldt 48 børn under 15 år med tb – et dansk barn og 47 indvandrerbørn. Det synes jeg godt at man kunne tage lidt med i betragtningerne. Det er faktisk Sundhedsstyrelsens meldesystem for smitsomme sygdomme, der er kommet med disse oplysninger.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er korrekt, at Venstre stemte for dagsordenen i 1987, men da var situationen så sandelig også en anden end i dag. Da stod man over for en ny alvorlig, skræmmende sygdom, og man stod med en bekymring for, at man skulle stigmatisere de mennesker, som var ramt af den. Men der er sandelig sket meget. Åbenheden er blevet en anden.

Derfor har vi ikke den bekymring, og derfor behøver vi ikke at tage så følsomt på de her emner, som man følte det var nødvendigt i 1987.

Så studser jeg meget over, at fru Dorte Bennedsen ikke kan se, at der er forskel på problemet, når det drejer sig om den danske befolk-